

LECIE

Parafii Świętego Antoniego Padewskiego
w Gołkowicach
BIULETYN PARAFIALNY Nr 6 (36) 13.06.2007

Wspomnienie
Św. Antoniego z Padwy

Egzemplarz bezpłatny

~ ODPUST PARAFIALNY ~

Program
przygotowania do odpustu

12.06.2007 r. wtorek

7.00 Msza Święta z nauką dla wszystkich.
14.00 – nauka dla dzieci i młodzieży gimnazjalnej.
Od 14.30 do 17.30 **Spowiedź Święta** (przerwa w
Spowiedzi od 16.00 do 16.30).
18.00 Msza Święta z nauką dla wszystkich.

*Przygotowanie będzie prowadził Ojciec
Redemptorysta.*

XXX1 3.06.2007 XXX

Odpust ku czci

Świętego Antoniego Padewskiego

Msze Święte o godzinach:

7.00
11.00 Uroczysta Suma pod przewodnictwem Księdza
Biskupa. Msza Św. odbędzie się w kościele. Po Mszy Św.
procesja pod krzyż na plac budowy nowego kościoła,
gdzie nastąpi poświęcenie krzyża i miejsca pod nowy
kościół.

**Postarajmy się, by wszyscy szli w procesji na plac
budowy kościoła.**

18.00

**Uprzejmie proszę, aby wszystkie rodziny,
szkoły, różne stowarzyszenia, cała Parafia wzięły
udział we Mszy Św. o godz. 11.00.**

**Proszę, by w miarę możliwości do kościoła
przyjść pieszo, bowiem parkingi i ulica od starego
kościółka do placu budowy będą wyłączane z
ruchu, nie będzie można parkować samochodów.**

**BŁOGOSŁAWIENSTWO
PLACU
POD BUDOWĘ NOWEGO
KOŚCIOŁA**

Po homilii biskup oddaje mitrę, wstaje i
błogosławi plac pod budowę nowego kościoła:

Módlmy się.

**Boże, Ty swoją świętością napełniasz cały świat, aby
wszędzie uwielbiano Twoje imię. Pobłogosław
swoich wiernych, którzy ofiarnością lub pracą
przygotowali to miejsce, by na nim zbudować
kościół ku Twojej chwale.**

**Spraw, aby w tej jedności serc i duchowej radości, w
której dzisiaj rozpoczynają to dzieło,
mogli w Twojej świątyni wkrótce
sprawować święte obrzędy, a potem w
niebie wysławiać Ciebie bez końca. Przez
Chrystusa, Pana naszego.**

Wszyscy: Amen

Biskup otrzymuje mitrę i święconą wodą
kropi plac pod kościół. Może to zrobić stojąc w miejscu
albo procesjonalnie z posługującymi obchodząc
fundamenty. Wówczas śpiewa się Psalm 48[47] z
antyfoną:

**Jak drogę kamienie wszystkie Twoje mury. (O.W.
Alleluja).**

Psalm 48[47].

**Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały w mieście
naszego Boga.**

Antonim i Antoninom

*z okazji imienin, życzymy, aby ich święty patron,
zawsze był dla nich opiekunem i drogowskazem
na trudnych ścieżkach życia, a Dobry Bóg
błogosławił im we wszystkich poczynaniach*

**Ks. Proboszcz
kapłani pracujący w parafii
redakcja**

PODZIĘKOWANIA

W imieniu całej naszej Parafii składam serdeczne podziękowania:

- za przygotowanie miejsca pod krzyż, przygotowanie projektu i wykonanie krzyża Panom: Stanisławowi i Zbigniewowi Olszowskiemu, Antoniemu Koniecznemu, Antoniemu Klagowi, Stanisławowi Zarabskiemu i całej Jego Firmie,
- za projekt Panom: Dominikowi Chmielewskiemu z Nowego Sącza i Piotrowi Janikowi.

Festyn parafialny

24 czerwca 2007 r. na boisku sportowym w Gołkowicach Górnych odbędzie się festyn parafialny. Swoimi występami zaszczycą nas między innymi: **„Małe Podegrodzie”, zespół „Mszalniczanie”, zespół muzyczny ze Słopnic, zespół „Ciupaga” z Łącka, orkiestra dęta z Siedlisk koło Bobowej, dzieci z naszych szkół i przedszkoli, i inne....**

Atrakcją festynu będą także:

*loteria fantowa (każdy los jest pełny, można wygrać wiele cennych rzeczy: np. telewizor, sprzęt AGD, pufy, śpiwory, piłki, telefony, kalkulatory...);

*aukcja ikon i rzeźb;

*aukcja konia rasy szlachetnej, (koń ma ok. 2 lat);

*cegiełki (można wygrać telewizor, rowery, meble, monitory do komputera, odkurzacz, obrazy, pufy, odtwarzacz DVD, itd...);

oraz obficie zaopatrzonego **bufet**.

Wieczorem rozpocznie się **zabawa taneczna**.

Kolejna już parafialna impreza dostarczy niewątpliwie uczestnikom wielu pięknych duchowych, przeżyć.

Dochód z festynu jest przeznaczony na budowę kościoła w Gołkowicach.

OBRZĘDY ROZPOCZĘCIA BUDOWY KOŚCIOŁA

Sakramentalia są to znaki święte, ustanowione przez Kościół, które z pewnym podobieństwem do sakramentów oznaczają skutki, przede wszystkim duchowe, a osiągają je przez modlitwę Kościoła. Przygotowują one ludzi do przyjęcia głównego skutku sakramentów i uświęcają pewne stany lub posługi oraz rozmaite okoliczności życia.

Sprawowanie błogosławieństw zajmuje szczególne miejsce wśród sakramentaliów ustanowionych przez Kościół dla duchowego dobra ludu Bożego. Są one czynnościami liturgicznymi. Uświęcają także różne okoliczności ludzkiego życia.

Każde błogosławieństwo jest uwielbieniem Boga i modlitwą o Jego dary.

Katechizm Kościoła Katolickiego rozróżnia błogosławieństwa, które mają trwały charakter oraz takie, które nie powodują trwałego skutku. Wśród tych, które powodują trwały skutek wyróżnia konsekrację osób oraz poświęcenie miejsc lub rzeczy.

Słowo "poświęcenie" można odnieść do miejsc lub rzeczy, o których Katechizm Kościoła Katolickiego mówi, że poprzez obrzęd liturgiczny zostały zastrzeżone do użytku liturgicznego.

Błogosławienie miejsc jest najpierw wysławianiem Boga za Jego hojność i w duchu zaufania do Jego Opatrzności prośbą o dalszą opiekę nad wszystkimi, którzy będą na danym miejscu.

Ta czynność objawia pełną szacunku i pokory postawę człowieka wobec świata powierzonego mu przez Stwórcę.

Liturgia sakramentów i sakramentaliów sprawia, że prawie każde wydarzenie życia odpowiednio usposobionych wiernych zostaje uświęcone przez łaskę, wypływającą z paschalnego misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa, z którego czerpią swoją moc wszystkie sakramenty i sakramentalia. W ten sposób niemal każde

godzliwe użycie rzeczy materialnych może zostać skierowane do uświęcenia człowieka i uwielbienia Boga.

Na rozpoczęcie budowy nowego kościoła należy odprawić obrzędy, aby uprosić błogosławieństwo Boże dla podjętego dzieła, a wiernych pouczyć, że budynek wzniesiony z kamieni będzie widomym znakiem żywego Kościoła, czyli budowli Bożej, którą oni sami stanowią. Zgodnie ze zwyczajem liturgicznym obrzędy te obejmują błogosławieństwo placu przeznaczonego pod nowy kościół oraz błogosławieństwo i położenie kamienia węgielnego. Jeżeli ze względu na konstrukcję i sposób budowania nie kładzie się kamienia węgielnego, należy odprawić obrzędy błogosławieństwa placu przeznaczonego pod nowy kościół, aby poświęcić Bogu rozpoczęcie dzieła budowy.

Napisane na podstawie:

Materiałów ze strony internetowej Episkopatu Polski – Komisji do Spraw Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, Katechizmu Kościoła Katolickiego, artykułu Ks. Stanisława Hołodoka z czasopisma *W służbie Miłosierdzia* grudzień 2006.

Kult Świętego Antoniego

Najważniejszymi ośrodkami kultu św. Antoniego w świecie są: Padwa, Rzym, Siena, Lizbona i Tuluzja. Ku czci Świętego powstało wiele bractw i kilka zakonów. Z inicjatywy Ludwika Bouffier w roku 1890 powstało w Tuluzie dzieło znane pod nazwą *Chleb św. Antoniego*, czyli jałmużna dla ubogich.

W Ojczyźnie naszej wystawiono ku jego czci ok. 250 świątyń, a trzy razy tyle parafii obchodzi dzień jego święta jako odpustowy. Nie ma chyba kościoła w Polsce bez jego ołtarza, czy choćby figury. Osobliwością być może jedyną w świecie jest kaplica Św. Antoniego, wykuta w soli w Wieliczce, jak też figura Świętego rzeźbiona w konkrecji ołowianej w kościele w Dworowicach pod Kielcami. W bazylice padewskiej jest wśród dziewięciu gotyckich kaplic jako czwarta w szeregu kaplica polska pod wezwaniem Św. Stanisława Biskupa, a w niej pamiątkowe tablice i nagrobki sławnych Polaków, którzy w Padwie studiowali. Ma także Święty swoje sanktuaria w Polsce, kiedyś bardzo licznie nawiedzane, jak np. w Warszawie, w Łagiewnikach koło Łodzi, w Radecznicy, w Lublinie, w Przeworsku, w Gołonogu (diecezja częstochowska) i w Koziegłówkach koło Zawiercia. W kościele Św. Antoniego na Czerniakowie ściany świątyni zdobią freski, przedstawiające życie św. Antoniego w kilkudziesięciu scenach. Z dniem św. Antoniego są związane w Polsce także różne przysłowia, jak np. „Na św. Antoni pierwsza jagódka zapłoni”. Topografia polska zna ponad 198 miejscowości, które wywodzą swoją nazwę od imienia św. Antoniego.

W roku 1981 z okazji 750 rocznicy śmierci Świętego za pozwoleniem Stolicy Apostolskiej profesor anatomii na uniwersytecie w Padwie, Virgilio Meneghelli, wraz z 10 ekspertami przeprowadził badania nad dobrze zachowanym szkieletem św. Antoniego. Okazało się, że Święty miał wzrostu ok. 190 cm. Twarz miał pociągłą i „kancista”, włosy ciemnobrązowe, zęby w świetnym stanie. Natomiast na kościach kolanowych wykryto cienkie pęknięcia, spowodowane zapewne długim kłęczaniem. Zmarł zapewne na „brzuszną puchlinę”.

Powszechna ufność w skuteczność orędownictwa św. Antoniego ma swoje pełne pokrycie w charyzmaty i w mocy cudotwórczej, jaką Opatrzność szczerze obdarzyła swojego wybrańca już za życia: dar uzdrawiania, a nawet wskrzeszenia umarłych, rzadki dar bilokacji, czyli przebywania równocześnie w dwóch miejscach, dar prorocstwa, czytania w sumieniach ludzkich itp.

Ks. Wincenty Zaleski SDB *Święci na każdy dzień*
Wydawnictwo Salezjańskie, Warszawa 1998

13 CZERWCA NIEPRZYPADKOWY DZIEŃ W PLANACH BOŻYCH

13 czerwca to nie tylko dzień, w którym szczególnie czcimy naszego patrona Świętego Antoniego. W tym także dniu w 1917 roku w Fatimie Maryja ujawniła trojgu pastuszkom część Bożych Tajemnic.

Święty Antoni był też patronem fatimskiej parafii. Gdy rodzice udali się na uroczystości ku czci Świętego, dzieci w dolinie Irii oczekiwały na spotkanie z Piękną Panią. Na początek poprosiła je, by nie zaniebýwały codziennego różańca, a po „Chwała Ojcu...” dodawały modlitwę:

„O mój Jezu, przebacz nam nasze winy, zachowaj nas od ognia piekielnego i ulży duszom czyścącym, zwłaszcza najbardziej opuszczonym.”

Powiedziała także, że wkrótce zabierze do nieba Hiacyntę i Franka (o co dzieci gorąco prosiły), ale Łucja musi jeszcze pozostać na ziemi, bo: „Jezus chce, bym była więcej znana i miłowana, i posłuży się tobą w tym celu. Chce On wprowadzić część mego Niepokalanego Serca. Tym, którzy przyjmą to nabożeństwo, obiecuję ratunek. Te dusze będą obdarzone szczególną łaską Bożą. Jako kwiaty je przed Jego tronem postawię.”

Przed prawą ręką Pani widać było Serce. Otoczone ono było cierniami, które raniły je ze wszystkich stron. Zrozumieliśmy, że jest to Niepokalane Serce Marii, bolejące nad niezliczonymi grzechami świata i wymagające pokuty i zadośćuczynienia.”

W objawieniach fatimskich Pan Bóg ukazał nam ścisły związek Serc Jezusa i Maryi. „Niepokalane Serce Maryi, ukształtowane i ubogacone przez odwieczną Miłość, z kolei kształtowało Serce Jezusowe. Między tymi dwoma Sercami zachodzi ścisła jedność. Kto znalazł drogę do Serca Matki, trafi tym samym do serca Jezusowego. Serce Jej wskaże nam najkrótszą i najpewniejszą drogę do Serca Jezusowego Serce Maryi najbardziej miłowało Serce Boże, dlatego też będzie ono dla nas szkołą miłości.” /Ojciec Mirosław Maria Daszkiewicz, Rycerz Niepokalanej, czerwiec 2007/

„Ażeby z kultu Najświętszego Serca Jezusowego spłynęły tym hojniejsze pożytki na rodzinę chrześcijan i co więcej, na cały rodzaj ludzki, niech wierni dołożą starań, aby z tym kultem ściśle łączyć także nabożeństwo do Niepokalanego Serca Bogurodzicy”. /Pius X, encyklika „Haurietis aquas”/

Czerwcową uroczystością ku czci Świętego Antoniego Bóg daje nam okazję dostrzeżenia ogromnej Miłości Serc Jezusa i Maryi. Gdzieś, na drodze ku ich zrozumieniu i przyjęciu stoi więc także Święty Patron naszej parafii.

Redakcja

NABOŻEŃSTWO CZERWCOWE

Nabożeństwo czerwcowe pojawiło się w Paryżu w pierwszej połowie XIX wieku za sprawą wychowanki jednego z paryskich klasztorów – Anieli de Sainte-Croix.

Pewnego dnia po przyjęciu Komunii świętej podczas dziękczynienia, mała Anieli pomyślała, że skoro maj jest poświęcony Matce Bożej, to dobrze byłoby ofiarować czerwiec Sercu Jezusa. Podzieliła się tym pomysłem z innymi. Była to myśl na tyle trafna, że została dosyć szybko oficjalnie zaakceptowana przez kościelną hierarchię. W 1873 r. Ojciec Święty Pius IX zatwierdził nabożeństwo czerwcowe.

Wybór terminu nie był przypadkowy. W czerwcu 1675 r. doszło do najważniejszego z wielkich objawień doświadczonych przez św. Małgorzatę Marię Alacoque – Apostołą Najświętszego Serca Pana Jezusa. Symboliczny wymiar ma także fakt, że czerwiec następuje po maju, miesiącu maryjnym. Ale przede wszystkim w czerwcu przypada **Święto Serca Pana Jezusa (15 czerwca)**.

W Polsce nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa były znane najpierw w klasztorach Wizytek w Warszawie, Krakowie i Lublinie. Potem zostały zaaprobowane przez biskupa Lublina i polecone do odprawiania w jego diecezji. Następnie rozprzestrzeniły się na terenie całego kraju.

Nabożeństwo czerwcowe składa się z dwóch podstawowych elementów: adoracji Najświętszego Sakramentu oraz Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Historia powstania tej Litanii jest dosyć ciekawa. Gdy w XVIII wieku 1720 r. w Marsylii wybuchła wielka zaraza, jedna z zakonnice Joanna Magdalena Joly ułożyła ją, aby wyłagać ratunek dla miasta. Po pewnym czasie zaraza ustąpiła. Początkowo modlitwa ta składała się z 26 wezwań, później inna wizytka - siostra Anna Remusat dołożyła do niej jeszcze 7, dzięki czemu Litania licząca 33 prośby upamiętnia symboliczną liczbę lat życia Jezusa na ziemi.

Wielkim zwolennikiem i czcicielem Serca Jezusowego był Ojciec Święty Jan Paweł II, który wielokrotnie dawał wyraz swej radości z faktu, że w Polsce ta forma pobożności jest wciąż obecna. W Elblągu w 1999 r. powiedział: „**Ciesz się,**

że ta pobożna praktyka, aby codziennie w miesiącu czerwcu odmawiać albo śpiewać Litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa, jest w Polsce taka żywa i ciągle podtrzymywana”. Jest to więc dla nas specjalne zadanie, aby te nabożeństwa przetrwały i były kultywowane przez kolejne pokolenia.

Na podstawie tekstów internetowych czasopism: „Niedziela” i „Nasza Arka”.

Obietnice Najświętszego Serca Jezusa dla tych, którzy żyją Jego duchem

1. Dam im wszystkie potrzebne w ich stanie łaski.
2. Dam pokój ich rodzinom.
3. Pocieszę ich we wszystkich strapieniach.
4. Będę ich bezpiecznym schronieniem za życia, a zwłaszcza w godzinie śmierci.
5. Znajdą moje błogosławieństwo we wszystkich swoich przedsięwzięciach.
6. Grzesznicy znajdą w moim Sercu źródło i nieskończony ocean miłosierdzia.
7. Dusze oziębłe staną się gorliwymi.
8. Dusze gorliwe wzniosą się szybko na wyżyny doskonałości.
9. Będę błogosławił tym miejscom, w których będzie czczony obraz mojego Bożego Serca.
10. Udzielę kapłanom daru poruszania najbardziej zatwardziałyh serc.
11. Imię osób, które będą szerzyć to nabożeństwo, będzie wypisane w moim Sercu i nie będzie nigdy wymazane.
12. Obiecuję ci w przeogromnym miłosierdziu mego Serca, że Jego wszechmocna miłość udzieli „łaski pokuty pod koniec życia tym, którzy przez kolejnych dziewięć pierwszych piątków miesiąca przyjmą Komunię świętą”; nie umrą nie pojednani ze Mną i bez sakramentów świętych: moje Serce będzie ich schronieniem w ostatnim momencie.

Jestem Twoim Bogiem

Pewnego dnia miałem sen,
piękny sen, który miał na imię...

Spodobało mi się to imię, podziwiałem je wyrte
na mej dłoni i widziałem, że było piękne.
Moje serce powtórzyło je raz i drugi
Im więcej powtarzałem twe imię,
tym bardziej moje serce pragnęło cię
ujrzeć i kontemplować.

Dlatego natychmiast zapragnąłem
stworzyć cię, uformować, poświęcić.
...wiesz, że zanim ukształtowałem cię w łonie matki,
znałem cię, nim przysłałaś na świat, poświęciłem cię (por. Jr 1,5)
...z nadzieją oczekiwałem chwili twych narodzin,
w moim sercu widziałem cię piękną, dobrą,
byłaś tak podobna do Mnie. Widziałem cię, że byłaś dobra.
...Ja uczyłem cię chodzić, brałem na ramiona,
ale ty nie wiedziałaś, że troszczyłem się o ciebie.
...nachyliłem się do ciebie i dawałem ci jeść (Oz 11,1-8)

Tak mówi Pan, Stworzyciel twój... "nie lękaj się bo cię wykupiłem,
wezwałem cię po imieniu: tyś mojagdy pójdziesz przez wody,
Ja będę z tobą, i gdy przez rzeki, nie zatopią ciebie.

Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się, i nie strawi cię płomień.
...jestem twoim Bogiem, twoim Zbawicielem, kocham ciebie.
nie lękaj się, bo ja jestem z tobą, gdziekolwiek będziesz sprawię,
że twe serce powróci do Mnie... twoje zbawienie,
twoje szczęście jest we Mnie (por. Iz 43,1-11)

Twój Jezus

Takie „zwyyczajne 45 minut”

Eucharystia sama w sobie jest największym cudem - powtarzał św. Tomasz z Akwinu. Lecz ten najwspanialszy z cudów kryje w sobie tajemnicę, która całkowicie umyka naszym zmysłom: wzrokowi, smakowi, dotykowi... Pomimo wyjaśnień najmądrzejszych teologów, obecność Boga w Eucharystii pozostaje dla nas tajemnicą wiary, która przerasta naturalne możliwości rozumu. Bóg tak wielki i tak mały chleb! Stworzył wszystko, ukryty pod zasłoną odrobiny stworzenia!

Jak pojąć ten jedyny w swoim rodzaju cud, który dokonuje się w momencie konsekracji chleba oraz wina?

Bardzo rzadko uświadamiamy sobie, że to niepozorne 45 minut, to w rzeczywistości cud ponad miarę. To cud, który przerasta nasze możliwości. To cud, który trudno zrozumieć. Mowa o Mszy świętej. Zwykłej, tej, która każdego dnia odbywa się w kościele. Piszę „zwykłej” - chociaż tak naprawdę zwykłą ona nigdy nie była, nie jest i nie będzie. Dlaczego? Bo to co dokonuje się wówczas, gdy kapłan odmawiając modlitwę przemienia Krew w Ciało a Wino w Krew jest ponad naszym ludzkim rozumowaniem, a nawet ponad poznawczymi możliwościami całego świata.

W tej jednej chwili niebo łączy się z ziemią, obecnym staje się to co przyszłe, aktualnym to co wczorajsze. Jednym słowem - Wielka Tajemnica. Cud. Bo oto słowo nie jest już słowem, ale Osobą. Podobnie wino i chleb nie są już sobą. Dzisiaj jest wczoraj, a nawet jutrem. Wszystkie te trzy komponenty przeradają się w bezczasowe „Zawsze”.

Zagmatwane i nielogiczne. A jednak tak oczywiste. Bo chodzi o to co najprostsze. Bóg przyszedł i chce być z wszystkimi, ze mną i z Tobą.

Dźwięk dzwonek przy drzwiach. Padają słowa: „W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”. W tej krótkiej, tak często wypowiedzianej przez nas formułce zawiera się nieopisany potencjał wiary, nadziei i miłości. Bo oto czyniąc znak krzyża i wypowiadając te słowa wyznajemy naszą wiarę. I chociaż może częstokroć sobie tego nie uświadamiamy, to jednak te słowa to najmocniejsze, jakie można sobie w tym momencie wyobrazić „Wierzę w Ciebie”, które uwieńcza „Amen”. Amen, które jest deklaracją, że te 45 minut, to właśnie mój czas dla Niego, tylko dla Niego.

Gdzieś w połowie tego czasu, który tak często jest dla nas za długi, nudny, a nawet przymuszony Bóg staje naprzeciw każdego z nas. Bóg działający „in persona Christi”, czyli w osobie Chrystusa staje przede mną i czeka bym Go przyjął Dwa potężne, nawet namiastką rozumu niepojęte dzieła.... Ów czas na Komunię Świętą, na mój, człowieczy udział w Ponadczasowym Spotkaniu ze Stwórcą .

Ziemia z niebem się łączy. Jak to? Przecież nas stworzył, tym samym jest już w nas jakiś Jego ślad. Jednakże On pragnie, abyśmy sami siebie oraz nasze ziemskie życie

właśnie Jemu ponownie ofiarowali. I między innymi właśnie po to jest to 45 minut. Po to, byśmy tu na ziemi mogli mieć udział w największej, najwspanialszej uczcie tego świata - w Niebiańskiej Liturgii. Byśmy widząc Jego, chociaż niewyraźnie, i Całe Wszystko oddające Mu cześć, mogli włączyć się w to Święto i dobrowolnie oddać siebie z tym, co mamy, by

otrzymać to wszystko na nowo razem ze Stwórcą wszystkiego.

Sylwia Korona

POSZUKIWANY JEZUS z Nazaretu !!!

Lat: 33
Wzrost: około 180 cm.
Cera: śniada
Włosy: długie
Broda

Otacza się grupą 12 mężczyzn.
Głosi wywrotowe hasła o szczęściu wiecznym.

I o zaprowadzeniu królestwa pokoju i miłości. Widywany jest w towarzystwie oszustów, nierządnic i celników. Garną się do Niego rzesze chorych, opętanych i cierpiących, których uzdrawia i leczy.

Oszałamia wszystkich mocą swoich słów.

Jeśli Go spotkasz... idź Jego śladem !!!

Nagroda - wieczność !!!

DIECEZJALNY KONKURS POD PATRONATEM AKCJI KATOLICKIEJ

„ANIOŁY- DUCHY NIEBESKIE”

Informujemy, iż terminy składania prac konkursowych, wpływają dla uczniów szkół naszej parafii z dniem zakończenia roku szkolnego, zaś dla pozostałych chętnych w dniu 30 czerwca 2007r.

Uczniowie składają prace w swoich szkołach, a pozostali uczestnicy konkursu na plebanii.

**TAXI
„MARIAN”**

Tel. kom. 0-604-626-916

Marian Krupa

Usługi:

- ❖ **Zakup na telefon**
- ❖ **Możliwość negocjacji ceny**
- ❖ **Stali klienci 10% zniżki**

Dojazd do klienta w strefie miejskiej bezpłatny.
Po godz. 22 tel. domowy /0-18/ 446 36 90

TELE TAXI

Redakcja: Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk, Sylwia Korona,
Anna i Grzegorz Górczowsky,
Parafia pw. Świętego Antoniego Padewskiego Gołkowice Górne 41,
33 – 388 Gołkowice Dolne
e-mail: kkoszyk@tarnow.opoka.org.pl
Strona internetowa parafii: www.golkowice.tarnow.opoka.org.pl